

РЕШЕНИЕ

№ 1365

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Любомир В.

Членове: Ваня Н. И.а
Виктория Недева

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Любомир В. Въззивно гражданско дело № 20231100508492 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 –чл.273 ГПК /въззивно обжалване/.

В. гр.д. №8492/23 г по описа на СГС е образувано по въззивна жалба на Б.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. София, ж.к. „Красно село“, ул. „*****“ срещу решение №8103 от 18.05.2023 г по гр.д.№60103/22 г на СРС , 127 състав , с което е **отхвърлен иска** на въззивника с правно основание чл. 422 ГПК във вр. чл.432 ал.1 КЗ , чл. 99 ЗЗД **да се признае за установено** , че „ДЗИ ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. София, бул. „Витоша“ № 89Б му дължи сумата от 24 096,29 лева, представляваща застрахователно обезщетение по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за имуществени вреди – увреждане на л.а. „Мерцедес С 500“ с рег. ***** , щета №43082131700448/02.05.2017 г. от ПТП на 29.04.2017 г в гр.София на ул.Поручик Топракчиев по вина на водача на лек автомобил „СЕАТ ЛЕОН“ с рег. № ***** , ведно със законна лихва от 08.03.2019 г до окончателно изплащане на вземането, за която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 12.03.2019 г. по ч. гр. д. № 13777/2019 г. по описа на СРС, 62 състав ; както и въззивникът е **осъден** да заплати на „ДЗИ ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД сумата от 1906 лева разноски пред СРС .

Въззивникът излага доводи за неправилност на решението на СРС. Приетата при първоначалното разглеждане от СРС САТЕ е оспорена изцяло от въззивника като непълна и неясна , поради което неправилно СРС не е допуснал повторна експертиза . В първото

въззивно производство законосъобразно е допусната и приета повторна САТЕ , която не е оспорена от ответника .Повторната експертиза е компетентна и ясна и трябва да се кредитира от съда , а вместо това СРС не я взема предвид . Ответникът е заплатил изцяло вземането за мораторна лихва , което е признание на процесното вземане .

Въззиваемата страна е подала писмен отговор , в който оспорва въззивната жалба и счита решението на СРС за законосъобразно . По делото не е доказано от ищеца твърдения механизъм на ПТП . Показанията на свидетелите са противоречиви и трябва да се кредитира първоначалната САТЕ на вещото лице Й. Й. .

Въззивната жалба е допустима. Обжалваното решение е връчено на въззивника на 26.05.2023 г , поради което въззивната жалба от 09.06.2023 г е подадена в срок .

Налице е правен интерес на въззивника за обжалване на решението на СРС .

След преценка на доводите в жалбата и доказателствата по делото , въззивният съд приема за установено следното от фактическа и правна страна:

В мотивите на СРС е възпроизведена фактическата обстановка . Във връзка с чл.269 ГПК настоящият съд извършва служебна проверка за нищожност и за недопустимост на съдебното решение в обжалваната част , като такива пороци в случая не се констатира . Относно доводите за неправилност съдът е ограничен до изложените във въззивната жалба изрични доводи , като може да приложи и императивна норма в хипотезата на т.1 от Тълкувателно решение №1 от 09.12.2013 г по тълк.дело №1/2013 г на ОСГТК на ВКС .

По делото не се спори между собственика на лек автомобил „Сеат“ и ответника към датата на настъпване на твърдяното от ищеца пътнотранспортно произшествие е съществувало **валидно правоотношение по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“**, обективизирана в полица № BG/07/116003196409 . Заявена е щета с № 43082131700448.

По делото е представен протокол за ПТП № 1677388/29.04.2017 г., съставен от служител на 01 ОПП-СДВР. Съгласно константната практика на ВКС в решение № 20/22.03.2017 г. по гр. д. № 50128/2016 г. на ВКС, III ГО и посочените в него Решение № 85/28.05.2009 г. по т. д. № 768/2008г., Решение № 711/22.10.2008 г. по т. д. № 395/2008 г., Решение № 98/25.06.2012 г. по т. д. № 750/2011 г., Решение № 15/25.07.2014 г. по т.д. № 1506/2013 г., Решение № 24/10.03. 2011 г. по т. д. № 444/2010г., Решение № 110/04. 09.2013 г. по т. д. № 194/2012 г., Решение № 227/12.02.2014 г. по т.д. 769/2012 г., Решение № 73/22.06.2012 г. по т.д. № 423/2011 г., всички на Търговска колегия на ВКС, констативният протокол за ПТП издаден след задължително **посещение на мястото на инцидента** от длъжностно лице на полицията в случаите на чл. 125 ЗДвП вр. с чл. 6 и чл. 7 Наредба № 1-167 от 24. 10. 2002 г. за условията и реда на взаимодействие между контролните органи на МВР, застрахователните компании и Агенцията за застрахователен надзор при настъпване на застрахователни събития, свързани с МПС /отм. ДВ. бр. 69 от 19.08.2014 г./, какъвто е представеният по делото, **съставлява официален свидетелстващ документ** относно пряко възприетите от съставителя му факти при огледа, относими за определяне на механизма на

ПТП, като местоположение на МПС, участници в ПТП, характера и вида на нанесените щети, пътните знаци, маркировката на местопроизшествието и др., като спрямо последните той се ползва с обвързваща материална доказателствена сила. Когато протоколът не удостоверява всички релевантни факти за причините и механизма на ПТП, за тях **следва да бъдат ангажирани други доказателства.**

Според приетата при първоначалното разглеждане на делото от СРС **съдебно-автотехническа експертиза на вещото лице Й. Й. уврежданията по процесните автомобили не отговарят на механизма** на описаното в исковата молба пътнотранспортно произшествие, съставения протокол за ПТП, представения по делото снимков материал и събраните свидетелски показания. Уврежданията на процесния л.а. „Мерцедес С 500“ с рег. ***** са предимно в неговата долна част, като липсва директен контакт на нивото на левия фар където би следвало да е зоната на съприкосновение с лек автомобил „Сеат Леон“. Запазена е целостта на предната декоративна решетка и левия фар на л.а. „Мерцедес С 500“ с рег. ***** , които детайли при възникване на ПТП по начин описан от ищеца би следвало да са увредени. Уврежданията на предния капак и неговата предна дясна част не отговарят на удар в бетонова колона. Увреждането на предния капак на автомобила в неговата централна дясна част, както и липсата на увреждания по височината на тази деформация и липсата на увреждания по предния капак в зоната на удара – предна лява част на л.а. „Мерцедес С 500“ сочат на **липса на пряка причинно-следствена връзка между описания механизъм на произшествието и наличните щети**. Вещото лице подробно е изследвало и уврежданията по лек автомобил „Сеат Леон“, които **също не съответстват на описания от ищеца механизъм на ПТП**. При направени симулации със софтуерен продукт „РС – Crash“ и „Virtual Crash“, чрез които са онагледени резултатите при евентуален удар между двата автомобила, по начина, описан от разпитаните по делото свидетели, също има несъответствия на щетите по двата автомобила. Според вещото лице **липсва съвпадение на деформациите по отношение на вида, характера и зоните на удар**. При удар с твърдената интензивност на описания предните леви части на двете превозни средства включително леви калници, леви части на броните, леви части на предните капаци и всички детайли, които се намират в посочената зона, биха били значително увредени.

СРС е счел, че приетата по в. гр. д. №952/20 г по описа на Софийски градски съд, III „В“ въззивен състав, **повторна автотехническа експертиза на вещото лице А.М. не представлява част от събраните пред съответната инстанция доказателства**. Все пак „за пълнота на изложението“ е посочил, че вещото лице А.М. макар да приема, че между двете моторни превозни средства е реализиран удар, счита че съприкосновение между л.а. „Мерцедес С 500“ с рег. ***** и бетонова колона няма. Описаният от вещото лице по приетата от въззивната инстанция повторна експертиза механизъм не се подкрепя от съставения от длъжностно лице при МВР констативен протокол за ПТП, носещ подпис на участниците на инцидента, в който се сочи, че л.а. „Мерцедес С 500“ се е ударил в бетонна колона. По делото не е спорно, че **актосъставителят не е присъствал непосредствено на инцидента, а документът е съставен при посещение след събиране на данни от**

участниците в катастрофата.

Според СРС по същество **вещото лице М.** не е отговорил на поставения въпрос №4 от поставените задачи, а именно: „има ли съвпадения по уврежданията на двата автомобила, съответстват ли по височина, посока, скорост, интензитет на увреждането“ като не е съпоставил ударите на двата автомобила. Експертът не е отговорил и на въпрос №9, а именно да извърши симулация на удара и да я онагледя графично, който способ дава най-обективна преценка на механизма на произшествието и причинените вреди. Следователно от събраните гласни доказателствени средства не може да бъде направен извод, че между процесните автомобили е възникнало пътнотранспортно произшествие по описан в протокола за ПТП начин.

Разпитаният пред СРС **свидетел В.А.** (водач на л.а. „Мерцедес С 500“) първоначално заявява, че непосредствено преди настъпване на инцидента е предприел маневра - завои на дясно, в който момент видял насрещно движещ се автомобил в неговата лента за движение, като за да избегне удара, лицето завило рязко на дясно, при което автомобилът се блъснал в бетонна колона, като едва след това бил ударен от другия автомобил. При предявяване на скицата, обективирана в протокола за ПТП, **свидетелят променя становището си** относно начинът на възникване на пътния инцидент, като поддържа, че същият е възникнал по начин описан в документа, т.е. при предприемане на маневра завои на ляво.

Разпитаният пред СРС **свидетелят В.М.** (водач на лек автомобил „Сеат Леон“) също не възпроизвежда по категоричен начин събитието, като поддържа, че не си спомня в коя част на гр. София се е случил инцидента, къде точно на пътното платно е реализирано съприкосновението между автомобилите (преди или след кръстовището), разположението на автомобилите преди удара и посоката на движение на другото моторно превозно средство. Свидетелят посочва, че управляваният от него автомобил навлязъл в пътното платно на автомобил марка „Мерцедес“, между двете моторни превозни средства възникнал удар, след което шофьорът на другото МПС „дал газ“ и се ударил в бетонова колона.

Разпитаният пред СРС **свидетел И.Х.** (служител на ответното дружество), посочва, че няколко дни след инцидента посетил твърдяното местопроизшествие, като на посетеното място липсвали каквито и да е следи от катастрофа – **нямало останки от автомобили, следи от спирачен път или нараняване по бетонните колони.**

При така събраните доказателства **СРС е приел**, че е налице противоречие между показанията на разпитаните като свидетели двамата водачи на МПС по основни въпроси относно възникването на инцидента, като местоположение на моторните превозни средства, посока на движение и поведението на шофьорите непосредствено преди и след твърдяното съприкосновение между двете коли. Свидетелят Андонов поддържа, че първоначално се ударил в бетонова колона, а след това бил ударен от другия участник. Обратна хронология на събитията се поддържа от свидетеля М., който сочи, че първо бил реализиран удар между двете коли, а след това водачът на л.а. „Мерцедес“ „дал газ“ и се ударил в бетонова колона. Отделно **ниито един от двамата свидетели не посочва какви са били уврежданията по автомобилите след инцидента**, като изрично свидетелят М. заявява, че не си спомня „къде

бил смачкан“ л.а.,„Мерцедес“. Разкритата от двамата водачи обстановка противоречи на данните от показанията на св.Х. , който не е открил на място никакви материални следи от ПТП .

Според СРС така предявеният иск е недоказан, тъй като в хода на производството не бе установено, че претендираните от ищеца увреждания на процесния л.а. „Мерцедес С 500“ са получени по начин, претендиран от ищеца, респ. че се намират в пряка причинна връзка от противоправно поведение на водача на лек автомобил марка „Сеат Леон“ . Следователно отговорността на ответника като застраховател по „ГО“ по прекия иск по чл.432 ал.1 КЗ не може да бъде ангажирана. Безпредметно се явява разглеждането на наведените от ответника доводи за нищожност на процесния договор за цесия.

Решението на СРС е правилно , като водещите му мотиви се споделят и от настоящия съд при следните уточнения и изрични мотиви по доводите във въззивната жалба .

В доказателствена тежест на ищеца по предявения пряк иск с правно основание чл.432 ал.1 КЗ вр. чл. 99 ЗЗД е да установи при условията на пълно и главно доказване фактите, включени във фактическия състав на цитираната норма, а именно: ответникът да е застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“, като в срока на действие на договора, вследствие на противоправно и виновно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил, да е настъпило: застрахователно събитие, което е покрит риск, в причинна връзка, с което ищецът да е претърпял имуществени вреди. За да бъде уважен предявения иск в случая следва да се установи кумулативното наличие на елементите на фактическия състав на непозволеното увреждане по чл.45 ЗЗД – противоправно поведение на лице, което е застраховано към момента на настъпване на събитието по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника ; причинени, в резултат от този деликт имуществени вреди на ищеца и причинна връзка между тях. Отделно , с оглед твърденията за цесия в полза на ищеца , в доказателствена тежест на същия е да докаже настъпването на частно правоприемство на страната на кредитора основано на прехвърляне на процесното вземане чрез действителен договор за цесия , както и че предишният кредитор – цедент е уведомил ответника за прехвърляне на вземането .

Според настоящия съд приетото по в. гр. д. №952/20 г по описа на Софийски градски съд, III – В състав, **повторна автотехническа експертиза на вещото лице А.М.** представлява част от събраните по делото доказателства . Не следва друго от факта , че в това въззивно производство е прогласено за нищожно протоколното решение №287344 от 27.11.2019 г по гр.д.№23901/19 г на СРС , 62 състав и въззивният съд е върнал делото на друг състав на СРС за постановяване на валидно решение . Процесуалните действия пред СГС, III „В“ състав са валидни и на тяхната валидност се основава постановеното влязло в сила решение на въззивния състав , съответно последващите действия на новия състав на СРС и на настоящия съд .

Иначе като краен резултат правилно СРС не е кредитирал тази експертиза поради съществените ѝ непълноти и противоречия с показанията на разпитаните свидетели.

Повторната експертиза на вещото лице М. не е убедителна и не опровергава констатациите в САТЕ на вещото лице Й. Й. , че **липсва съвпадение на деформациите по отношение на вида, характера и зоните на удар** , така както се твърди в исковата молба . Вещото лице М. не е извършило **симулация с програмен продукт** , която дава най-добра ясната и прегледност за механизма на ПТП . Не е коментирано от вещото лице М. и посоченото от св. Х. , че **на място не са открити никакви следи от ПТП** – счупени парчета от стъклени и пластмасови части от автомобилите , няма следи от удар по бетоновата колона и пр. С оглед мястото на ПТП – в района на ж.п.гара Искър т.е. извън идеалния център на града – не може да се очаква и последната следа от процесното ПТП да е била заличена , особено след като се вижда на снимковия материал , че мястото е занемарено , стърчат бетонни колони от изоставен строеж , районът е обрасъл с трева , има неизрязани храсти и дървета и пр.

С оглед явните противоречия между двете приети САТЕ настоящият съд допусна **служебно тройна САТЕ** , с която да се изясни делото от фактическа страна и съдът да прецени дали да даде вяра на една от единичните експертизи или на ново заключение , но изготвено от три вещи лица. Според приетата пред настоящия съд тройна САТЕ на вещите лица Ж. Е. , В. Д. и С. А. , деформациите по автомобилите отговорят на сумарна скорост от **20-30 км/ч** , докато св. В.М. (водач на лек автомобил „Сеат Леон“) твърди , че е управлявал МПС с около **50 км/ч**. Регистрационният номер на МПС е изкривен навън , а би следвало да е хлътнал навътре . Уврежданията по процесния л.а. „Мерцедес“ би следвало да са в зоната на левия фар и декоративната решетка , като е необяснимо защо същите са запазени . Необяснимо е увреждането на предния капак в неговата централна част , но и липсата на увреждания по височина над тази деформация . Липсват увреждания по предния капак в зоната на твърдения удар – предна лява част . Щетите по двете МПС **не отговарят на механизма на ПТП отразен в протокола за ПТП** и на свидетелските показания . Ако е имало удар с интензивност като твърдения в исковата молба би следвало да има значителни увреждания в левите части на двата автомобила , а в случая **липсват съвпадения в деформациите** . Поради противоречията на показания на св.М. не става ясно каква маневра е предприел същия . При твърдяната сумарна скорост на удара е необяснимо защо **няма отворени въздушни възглавници** на л.а. „Мерцедес“ . При извършена симулация , според твърденията в исковата молба , автомобилите **няма да застанат както са посочени в протокола за ПТП** .

В о.с.з на 26.02.2024 г вещите лица уточняват , че принципно е възможно в хипотетична ситуация регистрационният номер да се окаже накрая изпъкнал навън , но това не е водещото , а несъответствията в деформациите на двата автомобила и положението на МПС след удара . Ако е вярно посоченото в исковата молба , то по л.а. „Мерцедес“ би следвало да има задиране по лявата страна , а такова не се вижда . По един начин е представен механизма на ПТП в констативния протокол за ПТП , а съвсем друг излиза от наличните деформации. Не се констатира удар във вертикалната бетонова колона , защото предната решетка не е счупена .

При тези данни настоящият съд счита за законосъобразен изводът на първоинстанционния

съд , че ищецът не е доказал по безспорен начин , че е настъпил твърдения в исковата молба деликт-ПТП по описания механизъм. Следва да се кредитират първоначалната и тройната САТЕ поради тяхната убедителност и непротиворечивост и да не се кредитира повторната САТЕ . Не е установено по безспорен начин , че уврежданията по л.а.

„Мерцедес“ са настъпили на 29.04.2017 г в гр.София на ул.Поручик Топракчиев по вина на водача на лек автомобил „СЕАТ ЛЕОН“ с рег. № ***** . Опровергани за констатациите в протокол за ПТП № 1677388/29.04.2017 г., съставен от служител на 01 ОПП-СДВР след посещение на място , но **въз основа на твърденията на двамата водачи на МПС** , без да има съставен подробен протокол за оглед , включително спирачни следи , паднали парчета от МПС и пр . Показанията на разпитаните свидетели Антонов и М. са противоречиви , а особено тези на св.М. са и без доказателствена стойност , защото свидетелят не си спомня повечето съществени обстоятелства .

С оглед констатираните несъответствия в уврежданията на двете МПС **е възможно инсценировка** между двамата водачи на МПС с удар при доста ниска скорост на уговорено място . Също е възможно съществена част от уврежданията по л.а. „Мерцедес“ да са настъпили при друго произшествие и при съвсем различни обстоятелства , а ищецът да прави опит да припише уврежданията на процесното ПТП . Данните от първоначалната и тройната САТЕ за разминавания и несъответствия в деформациите и уврежданията на двете МПС се потвърждават от показанията на св. Х. , че **на място не са открити никакви следи от ПТП** – счупени парчета от стъклени и пластмасови части от автомобилите , няма следи от удар по бетоновата колона и пр.

Ирелевантно е дали ответникът е заплатил на ищеца мораторна лихва . В течение на делото ответникът не е признал иска , а го е оспорил , както и въззивната жалба .

След като не е доказано , че посочените в исковата молба увреждания по л.а. „Мерцедес“ са настъпили от процесното ПТП , то не е налице фактическия състав на прекия иск по чл.432 ал.1 КЗ . Ищецът като цесионер не е придобил вземането на увреденото лице от ответника за застрахователно обезщетение по „ГО“ . Като е отхвърлил иска СРС е постановил правилно решение , което трябва да бъде потвърдено .

С оглед изхода на делото в тежест на въззивника са разноските на въззиваемата страна пред СГС – 100 лева юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения , **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №8103 от 18.05.2023 г по гр.д.№60103/22 г на СРС , 127 състав .

ОСЪЖДА Б.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. София, ж.к. „Красно село“, ул. „*****“ да заплати на „ДЗИ ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. София, бул. „Витоша“ № 89Б сумата от 100 лева разноски пред СГС .

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчване на страните .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____